

Publicerad 2009-02-26 11:01 av Ulla Jonsson

man blir ju så trött på sig själv...

Det ständiga ansiktet, det ständiga namnet

Väx mej ett nytt namn
ett lila-grönt-rosa namn
ett innuti-namn
ett namn av liv att lita på

Jag lär aldrig bli galen
i mitt nuvarande namn
platt, tungfotat
döljer det en darrig pupill av sömnighet
buret av klossar mot jorden
skamligt svullet rodnande svettigt
elakartat och vikt på mitten
huvudet nedsjunket
med det kluvna ansiktet
det stinna ansiktet
med det flacka, mätta namnet
halvhjärtat hängande på trekvart.

Döp mej till
vattenglas
ormbunke
enfald
storskratt
eller oändlig grässlätt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulla Jonsson med Poeter.se id #27565 innehar upphovsrätten